



**Den islandske president  
Ólafur Ragnar Grímssons  
hilsningstale  
under lunsjen til ære for Nordisk råd  
6. november 2000**

Ærede statsministre, andre ministre  
Nordiske råds medlemmer  
Kjære gjester

Det er en særlig fornøyelse å kunne ønske gode nordiske gjester velkommen hit til Bessastaðir, og dermed få anledning til å markere den viktige rolle som Nordisk råd har spilt i arbeidet med å styrke og befeste det samarbeid og det vennskap som vi har mellom de nordiske nasjoner.

Man kan med rette si at Bessastaðir er det opplagte sted for en slik festmarkering. Her har vi bevart minner om en tusenårig arv som på samme tid er både islandsk og nordisk. Arkeologiske undersøkelser har vist at rundt år 900 tok en av de norske landnåmsmenne land her på stedet, og noen hundre år senere ble Bessastaðir bosted for den fremragende forfatteren Snorri Sturluson, som ikke bare skrev historien om de nordiske konger, men som også satte sammen den såkalte Snorra-Edda, en lærebok i den gamle nordiske skaldediktning, og ble en forfatter av mesterverk på linje med de ypperlige islendingesagaene. I lang tid var så kongsgården her på Bessastaðir det regjerende sentrum for forvaltningen i landet, i en periode da vi delte statsoverhoder med våre nordiske frendenasjoner. I begynnelsen av 1800-tallet var den eldste bygningen her på Bessastaðir tilholdssted for den viktigste skolen på Island på den tiden, et sted hvor selvstendighetskampens idéer vokste frem i dialog mellom lærere og elever; idéer som studentene senere brakte entusiastisk med seg til København når de reiste dit for å studere.

Bessastaðir er så sannelig en påminnelse om hvor sammentvinnet Nordens historie har vært, og om hvor lenge våre nasjoners veier har ligget sammen.

Den store historiske og kulturelle arv har vært en god støtte for oss i vårt arbeid med å styrke det nordiske samarbeidet. Det er egentlig ganske enestående, og motsatt en del spådommer, at nå ved starten på et nytt århundre, er det nordiske samarbeidet mer omfattende, mer virksomt og mer realistisk enn noen gang før.

De store endringer som har skjedd i verden i de senere år, og den omfattende åpning vi har hatt på de fleste områder, har i realiteten gitt de nordiske land mange nye sjanser når det gjelder å utnytte samarbeidets muligheter. Både i Europa og ellers på den internasjonale arena, i kontakten med andre verdensdeler, i sikkerhetsspørsmål, i fredsbevarende tiltak, i samarbeid på det økonomiske området og på en rekke andre områder.

Dette mosaikkbilde med tre nordiske nasjoner i Den europeiske union (EU), med to land som er knyttet til denne unionen gjennom Europeisk økonomisk samarbeidsområde (EØS), med tre land som er medlemmer av NATO, mens to er knyttet til organisasjonen gjennom samarbeidet om fred; dette at alle nasjonene arbeider for menneskerettigheter og demokrati innenfor Europarådet og er knyttet sammen med sterke bånd i De forente nasjoner (FN) og alle de organisasjoner som hører under FN, er et enestående eksempel på hvordan et samarbeid mellom selvstendige nasjoner kan være. Og vi har ofte hørt hvor interesserte andre nasjoner er i den nordiske modell både som forbilde og kilde til kunnskap.

Det har vært en glede for meg å få være med på, sammen med de andre nordiske statsoverhoder, å bekrefte samarbeidet mellom våre nasjoner internasjonalt. For eksempel for noen uker siden i New York ved åpningen av det flotte Scandinavia House, et nytt sentrum for informasjon og opplysning om nordiske spørsmål, om vår kultur og våre interesser i USA. Likeledes i fjor høst da de nordiske land sammen åpnet sine ambassader i Berlin, Tysklands nye hovedstad, og viste der, i et av de ledende land i det nye Europa, på en utmerket måte det samhold som er mellom de nordiske land.

Nå ved starten på det 21. århundre er verdensbildet og våre interesser egentlig slik, at aldri før har samarbeidet mellom de nordiske land vært så realistisk og gitt så gode resultater som nå.

Det er derfor en glede for meg å ha dere her på Bessastaðir. Samtidig som jeg vil ønske Nordisk råd lykke til videre i arbeidet, vil jeg få takke for alle de positive ting som rådet har fått gjennomført i sin lange virksomhetstid.

Jeg vil så foreslå at vi reiser oss og uttrykker et hell og lykke for det nordiske vennskap, for samarbeidet mellom de nordiske land og for en felles fremtidig kurs.